

Jsou věci, které se těžko říkají a ještě hůře píší. Proto prosím, neberte toto jako reportáž z výročního koncertu pardubických **Marien**. Pokud čekáte soupis playlistu a hodnocení jak co ladilo (neladilo), sedlo (nesedlo) onoho večera v pardubickém Domě hudby, ani to dál nečtěte...je to snůška pocitů, které nejsou pouze z onoho koncertu, ale z uplynulých dnů a týdnů, se kterými se lze jen těžko smířit nebo vyrovnat...

Mé setkávání s ikonou současného východočeského folku, skupinou Marien, bylo spíše o míjení. Poslední živé setkání bylo na FOLKomíně v roce 2011 a tři roky v životě skupiny jsou více než dost. Po vydání nového alba ***Ze skla*** jsem si říkal, že by možná nebylo špatné je zase vidět a slyšet naživo a přesvědčit se na vlastní kůži, jak ten Folk žije... Když jsem se po prázdninách podíval na nabídku koncertů Marien v průběhu podzimu, jako skvělá příležitost se jevil výroční koncert k desátým narozeninám skupiny. Nečekaný a tragický odchod jednoho z členů skupiny a spoluzakladatele tohoto webu, Zubříka, pouze umocnil „potřebu“ se tam podívat. Možná to byla kombinace onoho výročí a smutné události, ale koncert v pardubickém Domě hudby byl vyprodaný skoro dva týdny dopředu. Na můj „rádobyvtipný“ dotaz na Ivana Kurteva, jestli kromě zimáku nemají v Pardubicích větší prostor, jsem dostal odpověď: „*Tady je 472 míst. Pak je divadlo, 550 míst, a pak už jen ten zimák...*“

“ Tak uvidíme, s čím přijde Marien příští rok....

Celým večerem se průběžně, jako černá nit, táhlo vzpomínání na Zubříka. Počínaje v předsálí umístěnými fotografiemi a kondolenční knihou, přes úvodní slovo kapelníka Víti Troníčka a Zubříkovu skladbu (text i hudba) *Pouliční lampa* až po [fejeton Petra Novotného](#) . Jednotlivých vzpomínek v průběhu koncertu bylo nespočet. Např. jak abstinent Zubřík dělal pro kamarády ořechovici, pekl chléb anebo lozil po kopcích a hledal nebo zakládal „kešky“.

Marien oslavili 10. narozeniny

Napsal uživatel Školník

Neděle, 16 Listopad 2014 22:41

